

Muziektheater

Hyllos

De Veenfabriek. T/m 29/11 in Leiden.

Inl: veenfabriek.nl

'Hyllos' toont treffend de mediacratie

Door **Joep Stapel**

Hyllos, zoon van de net gestorven koning Herakles, wil naar Athens voorbeeld een democratie vestigen in zijn stad Trachis. Zijn opponent Lykos is daar fel op tegen. In Athene is intussen onrust uitgebroken. *Hyllos*, geschreven door classicus Herman Altena voor de Veenfabriek, is multimediatheater over politiek en beeldvorming, met onder meer Balkanachtige muziek van de Amerikaanse componist Derek Bermel.

De locatie is veelzeggend: in de entreehal van het Leidse Rijksmuseum van Oudheden staat een talkshowpodium. Overal zijn schermen opgesteld. Grieks drama en de heerschappij van camera en soundbyte worden in *Hyllos* op ingenieuze wijze verknoopt. Er zijn meer mooie tegenstellingen. Hyllos, de democraat, heeft met zijn pornosnor en leren broek veel weg van een louche dictator. Lykos, de ijzervreter, is juist minzaam en diplomatiek. De camera-vrouwen in latex en opgeknoopt T-shirt die alles koel registreren dubbel als emotioneel bewogen koor.

Joep van der Geest is fantastisch als de charismatische Hyllos, die de camera feilloos bespeelt. En de hele cast excelleert, gloedvol ondersteund door musici van Asko|Schönberg, die door de ruimte zwermen.

Hyllos laat een mediacratie zien waarin het origineel door het beeld wordt uitgevlakt. Eerst is het vooral komisch hoe de strijdende politici gehoorzamen aan camera-aanwijzingen. Maar dan beginnen tv-beeld en werkelijkheid uiteen te lopen, tot *Hyllos* enkel nog op schermen te zien is. De apotheose is livetelevisie zoals we die kennen, waarin waarheid vervangen wordt door interpretatie: het is mijn woord tegen het uwe.

